

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: „A Bizottság közleménye az EK-Szerződés 138. cikkének (2) bekezdése értelmében a tengerészeti munka normáinak szigorításáról”

COM(2006) 287 final

(2007/C 97/11)

2006. június 16-án az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a fenti tárgyban.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Közlekedés, energia, infrastruktúra és információs társadalom” szekció véleményét 2007. január 11-én elfogadta. (Előadó: **Thomas ETTY**.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság a 2007. február 15-16-án tartott 433. plenáris ülésén (a február 15-i ülésnapon) 190 szavazattal, 5 tartózkodás mellett elfogadta a következő véleményt.

1. Bevezetés

1.1 A 2006. évi konszolidált, a tengerészeti munka normáiról szóló egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) nagy jelentőségű új eszköze, amely a tengerészek tisztességes munkakörülményekhez való jogának védelmét ötvözi a hajótulajdonosok közötti tisztességes verseny feltételeinek megteremtésével.

1.2 Az egyezmény a színvonalas hajózás nemzetközi szabályozási rendszerének negyedik pillérét képezi a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) három nagy egyezménye: a tengeri élet biztonságáról szóló nemzetközi egyezmény (SOLAS), a tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló nemzetközi egyezmény (STCW) és a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi egyezmény (MARPOL) mellett.

1.3 Az új egyezmény 68 ILO tengerészeti szabályozási eszközt helyettesít majd. Az egyezmény akkor lép hatályba, amikor 30 ILO-tagállam, amelyek a világ tengerészeti szállítási kapacitásának legalább 33 %-át teszik ki, ratifikálja.

2. Megjegyzések

2.1 Az egyezményben meghatározott szabványok az 500 tonna vagy annál nagyobb szállítási kapacitású, külföldi országok kikötői között, nemzetközi vizeken közlekedő hajók legénységére vonatkoznak. A szabványok a következő területekre terjednek ki:

- a hajón dolgozashoz szükséges, a tengerészekre vonatkozó minimális követelmények,
- az alkalmazás feltételei,
- szállás, kikapcsolódási lehetőség, étkeztetés,
- egészségvédelem, orvosi ellátás, jóléti intézkedések és szociális biztonság,
- a szabályok betartása és betartatása.

2.2 Az EGSZB helyesli, hogy az Európai Bizottság támogassa az ILO munkáját az egyezményrel kapcsolatban, valamint üdvözli példás együttműködését a tagállami kormányokkal, a munkáltatói és munkavállalói szervezetekkel az ILO háromoldalú tárgyalásai során. Ez kétségtelenül hozzájárult a most elvégzendő munka megalapozásához, amikor a tagállamoknak ratifikálniuk kell az egyezményt, illetve a közösségi *acquis*-t hozzá kell igazítani az új egyezményhez.

2.3 Az EGSZB megjegyzi, hogy az egyezmény a nemzetközi és háromoldalú tárgyalások során kialakított kényes egyensúly eredményeként született meg. Az Európai Bizottságnak erősítenie és támogatnia kell ezt az eredményt, elkerülve minden olyan lépést, amely veszélyeztethetné sikeres végrehajtását.

2.4 Az EGSZB egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy ösztönözni kell az egyezmény tagállamok általi mielőbbi ratifikációját. Az EU 27 tagállama – amelyek a világ flottájának 28 %-át teszik ki – általi ratifikáció nyilvánvalóan nagy lépést jelentene e cél felé.

2.5 A ratifikáció a tagállamok feladata, mivel az EU nem tagja az ILO-nak. Az EGSZB tudomásul veszi és érdeklődéssel fogadja az Európai Bizottság azon döntését, hogy megállapodás kialakítása érdekében tárgyalásokat kezd az európai szociális partnerekkel. Ha létrejönne egy ilyen megállapodás, az kétségtelenül felgyorsíthatná a tagállamok általi ratifikációs folyamatot. Az EGSZB reméli, hogy a tagállamok, amint lehet – remélhetőleg 2008-ban –, ratifikálják azt.

2.6 A szociális partnerek között már megkezdődtek a tárgyalások. Jelen körülmények között az EGSZB úgy véli, hogy nem időszerű nyilatkoznia az Európai Bizottság közleményében említett három fő kérdés kapcsán, amelyek a következők:

- a közösségi *acquis* adaptációja,
- további dokumentumok elfogadása és
- az egyezmény rendelkezéseinek túlmutató témák felvetése.

Ugyanez vonatkozik arra a kérdésre is, hogy az egyezmény B része (az iránymutatások) kötelező legyen-e, vagy sem.

Amennyiben a szociális partnerek nem érnek el eredményt a tárgyalásokon, az EGSZB vissza fog térni ezekre a kérdésekre.

2.7 Az egyezmény által javasolt háromoldalú szerkezet kialakítása kapcsán az EGSZB megjegyzi, hogy a Szerződés európai szinten nem ír elő ilyen mechanizmusokat. Ennek figyelembevételével az EGSZB szeretné megjegyezni, hogy bármilyen megol-

dást is találjon az Európai Bizottság a háromoldalú döntéshozatali folyamat kapcsán, ez nem befolyásolhatja negatívan a háromoldalú ILO-szabályokat nemzeti szinten.

2.8 Az EGSZB azt ajánlja az Európai Bizottságnak, hogy támogassa a lobogó és kikötő szerinti állami ellenőrzés operatív iránymutatásainak fejlesztéséről rendezett ILO szakértői értekezleteket.

Kelt Brüsszelben, 2007. február 15-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke

Dimitris DIMITRIADIS

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: „Az EU és Japán kapcsolata: a civil társadalom szerepe”

(2007/C 97/12)

2007. január 17-i plenáris ülésén az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság úgy határozott, hogy az Eljárási Szabályzat 29. cikkének (2) bekezdése alapján véleményt dolgoz ki „Az EU és Japán kapcsolata: a civil társadalom szerepe.”

2006. április 6-i levelében Benita Ferrero-Waldner, az Európai Bizottság külkapcsolatokért és a szomszédsági politikáért felelős biztosa ösztönözte ezt a kezdeményezést.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Külkapcsolatok” szekció véleményét 2007. január 24-én elfogadta. (Előadó: Eve Päärendson.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2007. február 15-16-án tartott 433. plenáris ülésén (a február 16-i ülésnapon) 112 szavazattal 3 ellenében, 28 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Összefoglaló és ajánlások

1.1 Az Európai Bizottság arra ösztönözte a Régiók Bizottságát, hogy vizsgálja meg a japán civil társadalomban végbement fejleményeket és gondolkodjon el azon, hogy az Európai Unió (EU) milyen módon tudna együttműködni vele az EU és Japán közötti kapcsolatok további erősítése érdekében.

1.2 Az EU-nak és Japánnak sok közös értéke és érdeke van. A hivatalos szintű együttműködés számos területen jól megalapozott és megfelelően működik.

1.3 Japán egyre jelentősebb érdeklődést mutat a „funkcionális integráció” modelljén alapuló regionális együttműködés iránt.

1.4 A civil társadalom szerepe Japánban egyre növekvő fontosságú, bár még mindig leginkább helyi és regionális ügyekre összpontosít.

1.5 Jelenleg viszonylag kevés olyan terület van, ahol erősek a kapcsolatok az európai és a japán civil társadalmak között, bár a közös kihívások egyre nagyobb mértékű felismerése azt mutatja, hogy megérett az idő további kapcsolatok kialakítására.

1.6 Az újabb, erősebb kapcsolatok kialakítása sok időbe fog telni, és alapvető fontosságú lesz e téren a legmegfelelőbb partnerek meghatározása.

1.7 Fontos kezdő lépés lehet egy ülés megszervezése a közös problémák feltérképezésére, valamint annak megfontolására, hogy hogyan lehet megküzdeni velük.

1.8 Fontolóra kellene venni a két fél megfelelő civil társadalmi szervezeteinek rendszeres bevonását az idevágó témájú szemináriumokba és hasonló eseményekbe.

1.9 Az idők során strukturáltabb párbeszédet lehetne felvázolni a kerekasztal modellje alapján.